

Sobota, IX tydzień zwykły, rok I

Tb 12,1b.5-15.20; Tb 13; Mk 12,38-44

PIERWSZE CZYTANIE: Tb 12, 1b. 5-15. 20 – Misja archanioła Rafała

Czytanie z Księgi Tobiasza

Tobiasz zawołał swego syna, Tobiasza, i powiedział do niego: «Dziecko, bacz, aby uiścić zapłatę człowiekowi, który wybrał się z tobą w drogę, i dołożyć mu coś jeszcze do zapłaty».

Poprosił więc go do siebie i rzekł: «Weź połowę wszystkiego, co wracając, miałeś przy sobie, jako swoją zapłatę, i idź do domu zdrów!»

Wtedy Rafał poprosił ich obu na bok i rzekł do nich: «Uwielbiajcie Boga i wysławiajcie Go przed wszystkimi żyjącymi za dobrodziejstwa, jakie wam wyświadczył, aby było uwielbione i wsławione Jego imię. Rozgłaszajcie wobec wszystkich ludzi słowa Boże, jak na to zasługują, i nie ociągajcie się z wyrażaniem Mu wdzięczności. Ukrywać tajemnice królewskie jest rzeczą piękną, ale godną pochwały jest ujawniać i wysławiać dzieła Boże. Czyńcie dobrze, a zło was nie spotka. Lepsza jest szczerza modlitwa i miłosierdzie połączone ze sprawiedliwością aniżeli bogactwo pochodzące z nieprawości. Lepiej jest dawać jałmużnę aniżeli gromadzić złoto. Jałmużna uwalnia od śmierci i oczyszcza z wszelkiego grzechu. Ci, którzy dają jałmużnę, nasycą się życiem. Ci, którzy popełniają grzech i nieprawość, są wrogami własnej duszy. Odkryję przed wami całą prawdę, nie ukrywając niczego. Już was pouczyłem i powiedziałem: Piękną jest rzeczą zachowywać tajemnicę królewską, ale godną wszelkiej pochwały ujawniać dzieła Boże.

A teraz: gdy ty i Sara modliliście się, ja przypomniałem wasze błagania przed majestatem Pańskim; tak samo, gdy chowałeś zmarłych. A kiedy nie wahałeś się wstawać i opuszczać swojego posiłku, i iść, by pochować zmarłego, ja zostałem posłany, aby cię wypróbować. Równocześnie posłał mnie Bóg, aby uzdrowić ciebie i twoją synową, Sarę. Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzą przed majestat Pański.

A teraz uwielbiajcie Pana na ziemi i dziękujcie Bogu! Oto ja wstępuję do Tego, który mnie posłał. Opiszcie to wszystko, co was spotkało». I odszedł.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPNSORYJNY – Tb 13, 2abcde. 6. 7. 8 (R.: por. 2a)

Refren: Pan bardzo wielki, żyjący na wieki.

Niech będzie błogosławiony Bóg, który żyje na wieki, *

i niech będzie błogosławione Jego królestwo!

To On karze i okazuje miłosierdzie, †

posyła do podziemnej Otchłani *

i wprowadza z największej zagłady. *Refren.*

A kiedy nawrócicie się do Niego całym sercem i duszą, *
aby przed Nim postępować w prawdzie,
wtedy i On do was się zwróci *
i już nigdy nie zakryje przed wami swojego oblicza. *Refren.*

A teraz rozważcie, co wam uczynił, *
i dziękujcie Mu głośno.
Błogosławcie Pana sprawiedliwego *
i wywyższajcie Króla wieków. *Refren.*

Ja zaś wychwalam Go w ziemi mego wygnania, *
obwieszczam narodowi grzeszników Jego moc i wielkość.
Nawróćcie się, grzesznicy, †
i postępujcie przed Nim sprawiedliwie, *
kto wie, może znajdzie w was upodobanie
i miłosierdzie wam okaże. *Refren.*

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ – Mt 5, 3

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA: Mk 12, 38-44 – Jałmużna ubogiej wdowy

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Jezus, nauczając rzesze, mówił:

«Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozorów odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok».

Potem, usiadłszy naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.

Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie». **Oto słowo Pańskie.**